

Wojciech Twardowski

Radom - Woźniki. Stanowiska 2, 3

Informator Archeologiczny : badania 2, 84-85

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RADOM-WOŚNIKI
Stanowiska 2, 3

Muzeum Regionalne
w Radomiu

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Osady z epoki brązu /kultury łużycka i trzciniecka/ oraz cmentarzysko z epoki brązu /kultura łużycka/; ślady osadnictwa neolitycznego.

Kontynuowano badania ratownicze stanowiska 2 oraz przeprowadzono sondaż na znajdującym się w pobliżu stanowisku 3.

Stanowisko 2, wielokulturowe: cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej, osada kultury trzcinieckiej, ślady osadnictwa z młodszej epoki kamienia. Położone na rozległym piaszczystym wzniesieniu opadającym w stronę rzeki Mlecznej. Jest to nieużytek wykorzystywany przez Spółdzielnię Ogrodniczo Pszczelarską na magazyny ziemne. Przebadano obszar 600 m², eksplorując średnio do głębokości 1 m. Zaobserwowano następujący układ warstw: współczesna próchnica, żółty piasek przemieszany, próchnica pierwotna barwy szaro brunatnej /na granicy tych dwu warstw występowały groby/, żółty piasek lekko przemieszany zawierający ceramikę /w stropie widoczne zarysy jam/, żółty piasek calcowy.

Omentarzysko zostało przebadane prawie w całości /osada zajmuje prawdopodobnie znacznie większy obszar niż teren przebadany/. Odkryto 150 grobów popielnicowych w których znajdowano jedną lub kilka popielnic. Zaobserwowano kilka układów naczyń: popielnica wolno stojąca, popielnica nakryta misą, kości przykryte dużą skorupą. Wyróżnia się jeden nietypowy układ, gdzie 5 popielnic ułożono w jamie grobowej bokiem, jedną na drugiej. Ślady stosu występują dość często. Znalaziono niewiele przedmiotów metalowych, zarówno

wewnątrz popielnicy jak i w stosie obok nich /swinięte kółeczka z drutu brązowego, szpila z ornamentowaną główką/. Formy naczyń urozmaicone: popielnice dwustożkowe z gładką szyją i chropowacaną dolną partią brzośca, dość liczne dwunocne amfory, wazy, dzbany, różnego rodzaju misy i puchar na pustej nóżce. Znalaziono kilka przystawek - naczyń miniaturowych. Ornament występuje dość rzadko w postaci skośnych żłobków i ozdób plastycznych /serie guzków na brzoścu i przy górnej nasadzie ucha/. Formy ceramiki świadczą o długim trwaniu omentarsyska, być może od III do V okresu epoki brązu.

Osada. Poniżej poziomu występowania grobów natrafiono na szarys kilkadziesiąt jam, przeważnie kolistych o rozmaitych rozmiarach i wypełnisku, z nieliczną ceramiką i krzemieniami. Większość ceramiki należała do kultury trzcienieckiej. W niektórych jamach znalaziono skorupy kultury ceramiki dołkowo grzechykowej. Krzemienie z warstwy należy wiązać zarówno z jedną jak i z drugą kulturą.

Stanowisko 3. Osada kultury żużyckiej. Położona na piaszczystym wzniesieniu w odległości około 300 m od stan. 2. Założono tu wykop sondażowy o powierzchni 50 m² na polu B. Kacprzaka. Pod warstwą orną natrafiono na szarys 6 jam kolistego kształtu oraz 1 jamę z paleniskiem kamiennym. W jamach tych, o niewielkiej miąższości, znalaziono trochę ceramiki kultury żużyckiej. Wydobyte sabytki jak i materiały z badań powierzchniowych świadczą, że ta dosyć rozległa osada związana jest z omentarsyskiem stan. 2. Badania będą kontynuowane.